

Redacció i Administració:
CALABRIA, 104, 2. on

Dels treballs pu-
blicats, en seràn
responsables els
:: séus autors ::

10 cénts.

EL XÁFEC

Periódic independent — ■ — Sortirà cada 15 dies

:: :: ANUNCIS :: :: ::
a preus convencionals

No's retornen els
originals, enca-
ra que no's pu-
:: :: bliquin :: ::

10 cénts.

MEETING DE GOSSOS (1)

Eran les sis del vespre d'un dels dies més xardorosos de la passada setmana. Buscant la fresca de la riera ens passejarem prop del pont de la Doma, mon amic Carles i jo.

En Carles Timoteo Clin es un conegut naturaliste que, sap fer corra el francès, l'anglès i l'alemany més depressa i segur que un xicot la rutlla. Ha fet inportants estudis sobre els ous de gallina, de quína manera son més bons, si ucnats per un cap o bé per l'altre. Perteneix a la Societat aclaparadora d'animals i plantes i a la dels Juanets dels aucells. En fi, tothom el coneix, no cal que'l presenti.

De sobte ens varem donar compte que aprop de la resclosa i havien una munió de gossos, pot ser 15 o 20, tots apilotonats, uns aeguts, altres drets, i la major part asseguats com ho sol fer aquest bestia, amb la cúa dreta i les anques a terra.

De moment, ens creguerem que seria qüestió amorosa, el festeig de molts amb una, emprò ben mirat, ens varem convencer que tots eren mascles i que no hi havia cap femella.

—Calla — em va dir soptadament l'amic Carles amb veu baixa, — amaguem-nos i escoltem.

—¿Qu'hem d'escoltar?—li vaig dir jo.

—El parlament dels gossos; no't càpiga dupte que enraonen; jo entenc tot lo que diuen; no diguis res; no't moguis, puig tal volta fugirien.

I dient això'ns ajopirem sota una mata, i en Carles tragué un paper i llapis i es posà a escriure, tot lo qu'ell deia que enraonaven els cans.

—Es un meeting, es un meeting—digué En Carles,—es un meeting contra l'alcalde, i que n'és de bonic!; ja te l'explicaré després; deixam fer.

I anava aixecarme disposat enviar a passeig al meu amic, puig estava segur de qu' em prenía el «número», quan amb una mirada imperativa i un signe de la mateixa mena m'obligà a ésser quiet.

—¿Calla i no't moguis!

Aixís varem permaneixer una llarga estona; jo, ajopit, i En Carles prenent notes, fins que va compareixer un gos que venia de la banda del escorxadador. ¡Ai, minyons de Deu! quan el varen veure els altres gossos, s'alçaren tots encaçant-lo amb tota quimera com qui encaça un conill, i l'intrús va desaparèixer cames ajudeume.

Passats tres o quatre minuts, varen tornar poc a poc, primer els uns, i després els altres, tota la gossada a geure al puesto qu' eran avans per a continuar el parlament.

Alló era una murga. Se sentien udols, claps, lladrits, grinyols i totes menes de veus canines, amb més forsa que avans.

En Carles escrivia tot seguit, i de tant en

tant reia, i jo, continuava escoltant i mirant amb boca badada.

Aixís hi estiguérem una estona, pot ser 15 o 20 minuts, quan de la part de dalt va veures compareixer un home.

Aixís que la canilla el va veure, varen fer uns quans lladrics i es dispersà.

En Carles reia com un boig.

Aquell home era l'agutzil.

Jo vaig quedar més badoc que mai, i encare més quan el meu amic em digué lo següent:

Ara et vaig a llegir tot lo que han dit els gossos en el meeting, puig he prés notes.

Es molt interessant.

—Digas, Carles, ¿que'm vols fer passar per l'ombra avui?—li digué;—creus que jo soc tant quinto que'm creuré que'ls gossos parlen. Això era en temps d'Esop, emprò avui, no.

—Tú podràs dir lo que vulguis, però el fet es cert. Graciés a les teories transformistes modernes, avui devingudes en llei, s'ha pogut avansar molt. Es sapigut que'ls animals tenen lo seu llenguatge més o menys rudimentari, però precís. Les besties, elles amb elles s'expliquen, i fins s'entenen, quin dupte té. Jo he fet estudis fa molts anys i puc dir-te que'ls entenc tot lo que diuen. Escolta ara, lo que han xerrat.

I dient això, me va llegir les notes que havia prés.

—Nois, cal fer l'ull viu; l'alcalde s'ha proposat acabar amb tots nosaltres; la seva quimera es gran; avans d'un mes no quedarà quissu a La Garriga; entre ell i l'agutzil fan anar les boles com els cagallons les cabres.

—¿I de qué ve aquesta quimera que'ns té?

—En Chalin ho sap. Ell ho va sentir-ho. Comensa el Chalin i diu:

—Era un vespre, en el jardí de Can Petita, i sentats a una taula hi havia l'alcalde amb altres senyors; jo, era sota la mateixa, escoltant lo que deien, i vaig sentir com explicava que un dia passant pel carrer, guiant el carro, i la Murica al cap d'amunt del de Calabria, una gossa (era la Mustela, que criava els seus cadells) engelosida perque tant tost li trepitjà la cúa, el va lladrar i li mossegà la sola de l'espardenya. Es va enrabiar pitjor que un vichu i va dir: ¡sí, ja me la pagareu!

—Pot ser es va creure que duia les sabates de charol de 30 pessetes.

—No, si son de déu, si la sola de dintre es de cartró.

—Calla, Murillu; no interrompis—va dir el que feia de president.—Digas, Chalin.

—Demà faré una crida i el que no porti morrió li daré la bola.

I no content de que donés boles l'agutzil, jo també'n dono, i per això porto aquesta caps de llauna amb boles, i el gos que trovo li planto la pínola. Jo soc una alcalde model; ¿veigi si cap més ho ha fet? ¡O, i que ja hem fet feina.

—Estic que n'hi hà una pila de morts—digué un gos.

—Un grapat, i que'ls deixen estar allà ont cauen; ni es prenen el treball de colgar-

los. Mireu, ni va haver-hi un set o vuit dies en la part baixa de la vía; un altre quatre jorns en l'hort de Can Govern; un altre en l'escorxadador. Un d'ells, tot corromput, amb una munió de mosques que'n feien festa major.

—Sí, sí; i una mosca d'aquest gos va ésser la que va picar en aquell xicot que va morir dies enrere.

—Això no pot anar.

—Calleu, ve un altre gos, es lo gos de l'alcalde; es un espía, es En Petroli, ¡mateulo!

I dit això es quan els gossos l'encaçaren, digué En Carles, com tú has vist.

Al tornar varen dir lo següent:

—Es un traïdor lo Petroli Dalmau.

—Sí que's cert; tots els Dalmaus que jo conec ho son.

—¿Cóm es es que'l del batlle no porta morrió? tandebó li possessin lo meu, que m'estreny més que un braguer de dugues pales.

—Hen de buscar una venjansa.

—¿Quína?

—Jo proposo — diu el Chalin—que cada dia, mentres duri el donar boles, anem tots a fer nostres feines a la porta de casa l'alcalde.

—Sí, sí; està bé—han dit tots.

—¿Gura, gura, l'agutzil! ja ha picat l'espía; fugim, que porta boles.

I allavors els gossos se varen dispersar.

Jo no sé si mon amic Carles m'enganya, però sí es cert que tot lo que diu que contaven els gossos era exacte i havia passat al peu de la lletra; per altra banda, tot just havia arribat el dia abans del estranger i prou feina tenia per contar a tothom els fets de la guerra i pendre aigua-naf per a pair l'espant que va portar. Encara es més: jo no sé si es o no opinió meva, emprò des de allavors, sempre que passo per davant de casa l'alcalde, se sent una flaire de pixum de gos que no si pot tenir cara. Reparín si també la senten vostés.

L'ARTICH.

L'Alcalde i el ball de L'Alhambra

Conforme deiem en el nombre passat, ens proposem avui, demostrar al públic el procedir poc correcte de l'alcalde, en vers el ball de L'Alhambra durant la festa major.

Es evident que, qui deu favors o atencions, mai pot obrar per propia voluntat, sempre que aquests hagin sigut fets a canvi de seguir una determinada conducta. Es aquesta una dificultat tant grossa, que fa verament impossible en el government dels homes, pogueu obrar amb entera independència i amb la justícia que's deguda.

Aixís mateix li ha passat a nostre alcalde de segona categoria. Aquest, com que disfruta d'una autoritat i un poder de favor, i no va sagellada aquesta representació amb voluntat suprema del poble, es per xò que, mai aquest home podrà servir fidelment als seus representats amb aquella estima i veneració, propi de tota persona que poseeix un esperit altruiste i justicier.

(1) Aquest article ens ha sigut remés per un senyor de la colonia estiuca y que nosaltres publicuem amb gust, com tot lo que s'ens envia i estigui amb armonia amb nostra publicació, i guardem l'anónim als qui ho desitjan.

Es aquest home aquell que, en el moment solemne de la victòria, quant tots els esperits es reconfortaven amb l'ambient puríssim que respiraven amb aquell bell esclat de germanor que un mateix ideal i un mateix desig unia a tots; es aquell també que, trovant-se en condicions de poder complir el pacte secret de Can Petita, entelà l'horitzó que brillava resplendent amb el triomf de la veritat i la justícia, girant l'espatlla als seus electors, amics i companys de candidatura, per a anar a doblegar la carcanada davant del seu amo i senyor.

Cumplint els dictats d'aquest alt mandatari, segueix les doctrines i la política de la seva escola, que no es altra, que la de sacrificar-ho tot en benefici propi.

Així doncs, aquells que també combregan amb les mateixes doctrines del seu «mestre», no va ser-los-hi difícil aconseguir d'ell una «alcaldada» per a realitzar lliurement els seus propòsits.

o o o

Es el cas qu'el segon dia de la festa major, les serenades no van celebrar-se per la conveniència d'un'altra casa (a Cal Xicurdé), per no perjudicar a una empresa, sense tenir en compte, per importar-los-hi poc, si això havia d'ésser en perjudici de'ls interessos de L'Alhambra, tant respectables com els demés.

Com conseqüència d'això, les serenades van ésser traslladades pel dia següent, o sigui per l'últim (cosa que no s'hi havien celebrat mai), segons va comunicar-ho l'alcalde personalment a la comissió de ball.

Aquesta, molt encertadament, al veure que havia sigut desairada immerescudament el dia anterior sense previa consulta per l'alteració que havia de sofrir el programa, li digué que, si el segon dia havia tingut a bé suspendre-les per les conveniències d'uns, l'últim dia també podia fer-ho per ells, i com de fet, aquesta no donà serenades.

Replicà l'alcalde que devia donar-ne, tant més per tenir avisades a totes les autoritats (??) per l'últim dia, sense aconseguir que la susdita comissió i accedís.

Enterat l'alcalde que aquesta es donaria, i s'oposant que seria en el carrer davant del café, manà cridar la referida comissió a casa de la vila, per fer-los evinent que, tenia preparada la forsa per a impedir-la, veient-se xascat, al dir-li que no havien pensat tal cosa i que en aquest cas, sabien perfectament quina era la seva obligació.

No en tingué prou de suspendre les serenades que, personalment, demostrant el seu despit, acompanyà l'inspector del timbre, diguent que, devien pagar el 15 o/o i sinó ell no responia de rés.

Es aquest un paper massa ridícol per un alcalde; ¿es creia, pot ser, que, enviant un delegat seu no's pagaria lo degut?

No ens estranya aquest fet, creient que, tal vegada els hauria enviat a buscar algunes sabates.

Un altre dia quant vingui algún inspector li recomanarem visiti els seus establiments per veure si està dintre de la llei i paga degudament contribució per garaig, banys i ciment.

Es aquesta la mateixa conducta seguida per Can Petita en vers el ball de L'Alhambra, procurant amb aquella política jesuítica, plena d'hipocresia, la seva destrucció, amenant als seus directors i posant-los totes les dificultats per fer impossible la seva vida.

L'alcalde, com a bon deixeble, farà lo mateix.

COMENTARI

No hi ha autoritat

No podem deixar passar l'ocasió sense protestar altra vegada de la passivitat y favoritisme de nostre Ajuntament, en favor d'En Josep Corrons per la realització de les obres de reforma de la casa del costat de la que actualment habita.

Es aquesta una qüestió que ja es del domini públic, esperant amb gran interès bona part del mateix, conèixer la resolució que l'Ajuntament hi donarà davant de les nostres protestes.

Nosaltres creiem que per molt interès que hi hagi en no volguer fer complir la llei, hi haurà regidors més celosos en el compliment de son deure, que no voldran compartir la responsabilitat, si no més moral que alcansarà aquells qui, deixen passar sense protesta aital abús i sabran posar les coses en son lloc i deixar ben sentada la seva dignitat.

Si bé hi ha grans dificultats per fer efectiva la responsabilitat material (que per xó ho fan), no podran escapar-se de cap manera de la censura de l'opinió, siguen aquesta, suficient per a jutjar moralment la conducta d'aquests homes que no son més dignes que de l'oprobri de la mateixa.

Seria altament vergonyós i denigrant, que'l prestigi i l'autoritat de nostres regidors quedés supeditada a la voluntat o conveniència d'un veí, sens que aquests, poguessin ni tan sols, invocar el respecte als principis de la llei, per la benevolença manifesta del seu president.

Mai podem suposar que aquest fet prosperi, doncs d'altra manera, seria precis concedir els mateixos privilegis als demés veïns, donant-los el dret de fer obres sempre amb mires a les seves conveniències i mai, ajustant-se a les prescripcions legislatives de la llei d'urbanització i d'obres públiques, i prescindint de l'autoritat d'aquells que venen obligats a vetllar pels drets i devers de cada hñ.

En aquest cas, nosaltres recomanariem als propietaris de les cases de Can Roc, Barba i Fargas i totes aquelles que estiguessin en condicions de fer-ho, que obrissin finestres o portals, aprofitant aquesta mena d'amnistia que ha concedit l'alcalde, segurs que també podran beneficiar-se d'aquesta millora, perque no volem creure que tinguí el valor de privar-los-hi.

No ens estranya que això passi, tenim en compte que, en la construcció de la casa del Sr. Plantada, es demostrà amb planol i dictament firmat per un arquitecte que desapareixen (per no dir altra cosa) de 50 a 60 metres quadrats de terreny de via pública, i es, fà constar en l'acta—qual extracte referent a la mateixa, publicarem el dia 12 de Juliol—diguent, que sentat el precedent d'altres abusos comesos en la part antiga de la població, també podia fer-se el de referència.

Ara deuràn fer constar en l'acta que, fent-se abusos en la part nova de la població, també pot fer-se en casa d'en Corrons.

Es intolerable tenir dintre del municipi persones tant ineptes i tan inútils, que vulguin sacrificar-se abandonant els seus interessos i administrar tant desafortunadament els interessos de'ls altres, celebrant sessions cada mes.

El poble no necessita tenir per administradors aquells que, aprofitant la seva autoritat i l'influència que la mateixa els dona, l'emplem per a afavorir tant descaradament, faltant a totes les lleis, aquells que, la seva voluntat no vol doblegar-se a les disposicions de la llei o es a canvi de la traïció feta perque El XÀFEC quedés sepultat sota les ruïnes de les mateixes obres.

MUNICIPALS

Sessió del dia 16.

Després d'un mes de vacances, nostres regidors tornen a recordar-se dels seus deures, i donant compliment als mateixos, celebren sessió, tal vegada perque no se'ls pugui criticar l'abandó de tots els serveis, i el poc amor als interessos de nostre poble, com se pot veure.

Nosaltres tenim de protestar una vegada més de que, l'alcalde, faltant descaradament a la llei, ens privi l'entrada al saló de sessions.

Comensa aquesta, amb regular assistència de regidors, i baix la presidència de l'alcalde. En Josep Dalmau i Más, i amb aquella majestuositat i arrogancia, digna d'ell sol, pronuncia les rituals paraules «s'obre la sessió».

Nostre infatigable i diligent secretari, llegeix una comunicació que ha sigut remesa a l'Alcaldia per la Junta del teatre del bosc, perque l'Ajuntament la converteixi en «bandó», siguent aprobada.

Amb molta atenció escoltarem la lectura de la mateixa, deduïnt-ne que's tracta d'un escrit en el qual se donen instruccions al públic, senyalant-li lo que deu fer a l'arribada, permanència i sortida de la població. Molt atinades son aquestes disposicions, evitant aixís certs incidents que, devegades, degeneren en conflictes, difícils en la majoria dels casos, resol-drels a satisfacció de tots.

L'alcalde, acabada la lectura, prescindint de posar remei a totes les queixes que nosaltres i el públic ens cansem de repetir, diu s'hi hà més sa tractar, i el Sr. Sallés pren la paraula per ocupar-se extensament del estat deplorable i vergonyós de nostres escoles nacionals, de nois i noies, justificant d'una manera evident la necessitat de que l'Ajuntament, se preocupi amb interès d'aquest assumpte, i es portin a cap, aquelles millores que siguin necessaries per a atendre degudament la cultura dels concorrents a les mateixes.

L'alcalde contestà referent al col·legi dels nois que, tot quan acabava de manifestar dit regidor, era incumbència del director de l'escola, i era ell precisament qui deu dirigir-se a l'Ajuntament en demanda de lo que's sol·licita.

Li contestà el Sr. Sallés, diguent-li, que no n'hi hà prou en disculpar-se amb aquestes excuses, doncs es precis que l'Ajuntament, amb atribucions o sense, d'acort amb el senyor mestre, estudiï i proporcioni els medis necessaris per poguer donar una instrucció lo més perfecte possible. Va indicar el Sr. Sallés, la necessitat de que l'Ajuntament posi pel seu compte un auxiliar, a fi de que puguin ésser educats degudament els alumnes, ja que's evident l'impossibilitat de que'l mestre sol, malgrat el seu esforç, pugui atendre's a tots.

El Sr. Guardis digué que això dependeix del nombre d'alumnes.

El Sr. Boget li contestà que, reglamentariament, deu haver-hi un auxiliar, i si l'Estad no pot o no vol, no es aquest un motiu per a deixar abandonada l'ensenyansa, mostrant-se també partidari de les manifestacions del Sr. Sallés.

El Sr. Fonollosa, com sempre, pren la paraula per no dir rés, ja que en materia d'ensenyansa en té un desconeixement absolut, com va demostra-ho, diguent, per sentir-ho a dir, quatre vulgaritats que no les hi volem fer públiques per respecte a ell mateix. Li recomanem que quant parli ho fassi amb la lissó estudiada.

Tots insistiren en sos punts, i sense pendre cap acort, se dona per acabada la sessió.

Aquesta qüestió, per la seva importancia, la tractarem amb tota extensió en lo successiu.

RECORTS DE JOVENESA

(DEL ANY DE LA PICÓ)

La Companyia dramàtica de Don Vicente Miguel, tenia aquí, a La Garriga, un públic devot, fidel.

La Donya Virginia Pérez, esposa del Director, era una primera dama, aquell temps de lo millor.

Al *Círculo de Recreo* feien uns plens a vessar: les dones, amb «*Los Amantes de Teruel*», vingia plorar.

I amb la pessa catalana «*L'Apotecari d'Olot*», ¡quins panxons de riure's feien, del més jove al més vellot!

Don Vicente sigué causa d'engrescar-nos, tots plegats, per a formar-ne altra volta el quadro d'aficionats.

Perque, ja temps endarrera, (al metje Ribas, mercés) ja formavem companyia actors (¡!) del poble, de pès.

Sino que'ls de més pès erem l'hereu de més rals i jo... (Un centenà i mitj de kilos, entre tots dos: ¡Deu n'hi dó!)

Vàrem debutà amb el drama «*Tal farás... ¡Un exitás!*» Fent drama, vaig trovar feina... Tal farás... tal trovarás.

Després vam representar una comèdia de punta que regositjà a tot-hom: era «*A la quarta pregunta*».

Jo hi feia'l protagonista amb tant gust i de goig plé, que encare'm trovo a la quarta pregunta are; en bona fé.

Altres obres varen fer-se, totes amb éxit igual... Era un públic... de família; are un teatre... al natural.

¿Teatre de Naturalesa fàn al Bosc de Can Tarrés?... A Cal Xic-Cordé ja'l ferem fà 25 anys... o més.

NOI DE CAL CABO

L'ÀLIGA I ELS CORPS

L'àliga traidora i cruel, desterra la pau dels pobles; la gent amontana la seva sang, i el só de la campana fa cruixir tots els ossos de la terra.

Els corps prenen els cimats de la terra mirant el vol de l'àguila llunyana, per descarnà freda massa humana, víctimes del estrépit de la guerra.

Estén les ales l'àguila altanera, deixant sentir, el furor dels seus singlots per tot aquest mon, la malvada fera.

Ella, tot afinant-se sos llarcs unglots, es burla d'Hércules que-ho tolera, i fent l'ullet als corps, junts, tocan a morts.

NOTES

Fem present a l'Ajuntament les moltes queixes que hi hà respecte a l'abandó del rec conegut pel de l'Era d'En Serra, trós comprés entre la mateixa fins a Can Perefusté.

Es tanta l'immundicia i aigues brutes que s'hi llensen, que's fà impossible el trànsit per el mateix, principalment a l'indret de casa el Sr. Solé, per haver-hi fet els veïns un diposit d'escombraries.

Esperem que per evitar aquestes molesties i per atentar a la salut pública, es pendrà les mides pertinents al cas.

• • •

Cridem l'atenció del Regadiu, sobre les moltes queixes dels aiguarregants, els quals molt justament protesten de l'abandó i de les desacertades disposicions dictades per la mateixa, que recauen en perjudici d'ells, deixant anar lliurement l'aigua al caure quatre gotes, com també l'arreglarla després de tres dies de fet el pregó a dit efecte, donant lloc a que tots els arrendataris del cap del regadiu puguin regar còmodament les seves terres en perjudici dels demés.

Molt acertadament diuen que al pagar, faràn les degudes reclamacions perque se'ls rebaixi la quota que tenen senyalada.

Creiem nosaltres que, aquestes deficiències, podrien molt bé corretgir-se nomenant una comissió competent i que pertenesquesin en el regadiu, doncs tenim entés que cap individu de la comissió rega un pam de terra i aixís tal vegada sabrien armonitzar millor els interessos de tots.

• • •

Cridem l'atenció de qui correspongui, sobre l'estat deplorable en que's troba el pont de la riera conegut pel de la Doma.

Apart del perill que en sí representa per la poca seguretat que ofereix la seva construcció antiga, estém exposats tots els que hi passem a trencar-nos una cama, per haver-hi les fustes que serveixen de pás, podrides, amb uns forats que convé arreglar immediatament si no's vol tenir que llamentat alguna desgracia, que anirà acompanyada de la protesta per la desídia i abandó de les autoritats.

Senyor alcalde, ¿i aquell famós pont? Sr. Fonollosa, ¿i aquella suscripció?

• • •

Deiem en el nombre passat, en la secció de «notes» referent a l'acort prés per nostre Ajuntament, de suprimir els fanals de gas que irradiaven la llum al costat dels elèctrics, que malgrat el temps transcorregut, no s'havia fet res en aquest sentit.

Nosaltres fonamentavem nostres afirmacions al veure que alguns fanals permaneixen encara en son lloc, i alguns d'ells cremant, com succeïa amb el qu'està colocalat en la fatxada de Can Reig.

Va fer-nos veure aviat llamentant l'equivocació soferta, el majordom del gas, encarregat de fer aquesta operació, diguent que 'ls que no estaven suprimits no cremaven des de dit acort, i els que sí era per les condicions especials d'estrategia que ocupaven.

Nosaltres ignoravem les causes exposades i malgrat això, estem disposats com sempre a rectificar, i deixar ben transparent la conducta de dit senyor encarregat de cumplir o fer cumplir aquesta disposició de l'Ajuntament, perque mai pugui aquest, ni la casa que representa, suposar hagi incorregut en la més lleu infracció en les seves funcions ni tampoc amb aquest assumpte.

Repetim que patirem aquesta equivocació per les causes exposades, i per haver-se fet la dita operació en el transcurs dels dies que invertim d'una publicació a l'altra, sens tenir temps a última hora de rectificar, però mai amb el desig de molestar ni perjudicar a ningú, sino amb el sol propòsit de vetllar pels interessos del poble que son els de tots.

Esperem que tant l'Ajuntament com el senyor Doltra, sabràn disimular-nos aquest erro involuntari i que quedaràn així com nosaltres complacuts al fer-ho constar aixís.

• • •

Ens estranya moltíssim que a pesar d'haver-se fet tots els treballs necessaris per a portar a terme el planol general de fonts, aprovat per l'anterior Ajuntament, no s'hagi comensat encara la construcció de les mateixes.

No sabem quins motius tindrà nostre Ajuntament per justificar aquesta tardansa,

però encara que aquests existissin, nosaltres demanem, en nom de tots el favorecuts, que s'activin i que's busqui la manera de solventar-los per donar comens a la seva realització i no's privi per més temps d'aquesta millora tant necessaria en el temps que som.

XAFEGADES

Ens hem enterat que l'alcalde, en una d'aquelles sessions qu'ls d'EL XÀFEC no podem assistir-hi per celebrar-les per por de segona convocatoria, que a propòsit de la celebració de la funció de teatre en el bosc, digué, molt seriament, li semblava convenient que l'Ajuntament se dirigís al Capità General demanant-li dos regiments d'Ingenyès per ésser els que vesteixen millor (textual).

No ens estranyaria que un altra vegada trasladesin a dit punt la Capitanía General o instalessin una sucursal de Montjuic, amb telegrafia sense fils i aigua viva.

A l'alcalde li haurem de comprar una màquina de volar, perque d'allò altra ja ho es prou.

• • •

De bromes no se'n poden fer, doncs la Junta del bosc, tal vegada prenent peu d'això ha donat a son comunicat dirigit al municipi (com diem en les municipals), un caràcter marcadament militar, al senyalar les penes i el rigorisme amb que seràn tractats els contraventors de les seves disposicions.

Sembla talment que s'hagin aprofitat de les anormals circumstancies, per a declarar l'estat de guerra en nostre poble inofensiu.

Per lo que pugui ser, els d'EL XÀFEC procurarem anar amb els documents ben despatxats, perque no ens prenguin per espíes.

• • •

Hem sentit a dir que l'alcalde ha posat a disposició de la Junta del bosc totes les flors i plantes existents en nostres parcs i jardins municipals, per a obsequiar a les senyores.

No duptem que'ls haurà tret d'un gros apuro donada l'abundancia que n'hi hà, gracies al bon cuidado i la reconeguda competencia de nostre director de parcs i jardins, Sr. Fonollosa.

• • •

Se'ns ha dit que l'alcalde, donada l'importancia de la festa que s'ha de celebrar avui en el bosc, s'ha comprat unes altres sabates de xarol.

Sembla que aquestes ganes de fer el «maco» ha portat seriosos disgustos en el sí de la familia, doncs els ha molestat que'l públic tafaner digui que gasta més sabates ell que ferradures la «MURICA».

• • •

Nostre alcalde és una gran adquisició; sí, senyors, sí, es d'aquells que se li pot dir: vosté, lo mateix serveix per un «barrido» que per un fragado.

Perque's convencin d'això, els direm que li deixen fer d'alcalde a estones, perque quan ha fer-ne, manan a Can Petita, neteja cotxes en el garaig a pesseta, i al vespre a cinc rals, per l'augment de llum que l'Ajuntament li instalà en la fatxada gratis i de casualitat, acompanya inspectors de timbres i investigadors per tots els establiments, menys als seus i dona boles; per últim l'altre dia el vegerem que guardava l'automóvil del diputat Sr. Verdguer i Callís a la porta d'entrada de casa el Sr. Albas més serio que un guardia municipal quan vigila el del seu amo.

Vostés diràn: aquest home es un burro... de treball; no, senyors, es un prodigi que la naturalesa no en... dona cada dia, i per desgracia va tocar-nos a nosaltres. Quan hi hagi una tómbola a Can Petita, el rifarem.

“EL CENTRO”

— NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions —

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda San Pere, 5 (entre Plassa de Catalunya i Plassa Urquinaona) Teléfon 3678 :: BARCELONA

Rebutts els models en capes i abrics de totes classes per a la vinent temporada
Nous models en blusses i refajos :: :: :: Genres blancs a preus de fàbrica
— Madapolams Tolrá; existencia en totes les classes i ampladas —

PREU FIXO

<p>Joan Sallés Contractista d'obres</p> <p>CARRER DE LA CREUETA, 1</p>	<p>AGENCIA DE TRANSPORTS Acarreus :: Reexpedicions :: Trànsits</p> <p>Ubach, Barba i Prats</p> <p>BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297) VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142) LA GARRIGA: Banys, 58 (Casa Xela)</p>	<p>Sucarana i Bellavista</p> <p>Hotel Catalunya</p> <p>Carrer de Gardedeu, 1</p>
<p>FÀBRICA DE SABÓ</p> <p>Josep Sampera</p> <p>Pi Margall, 77</p> <p>CALDES DE MONTBUI</p>	<p>HOTEL DORÉ Situat prop de l'estació del ferrocarril</p> <p>Josep Marata</p> <p>SERVEI A LA CARTA I COBERTS</p> <p>— S'informa per al lloguer de TORRES —</p>	<p>Comas y Portavella</p> <p>IMPRESSORS</p> <p>Villarreal, 12 y 14 :: Teléfon 3028 :: BARCELONA</p>

Magatzems JORBA

BARCELONA
Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA
Born i Sant Domingo

Novetats per a homes i dones

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

Magatzems Jorba

sempre son imitades però
mai igualades

- Llaneria o Roba blanca o Camiseria
- Merceria o Perfumeria o Relotgeria
- Sastreria o Sederia o Sombrereria
- Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge.—Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs de
:: :: viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrel·les :: ::

TARRADAS i C. A

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, N.º 10

Instal·lacions elèctriques: Força i llum

Bombetes de totes marques — Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials elèctrics: Bombes: Motors: Motors-Bombes: Aparells senzills y de luxe

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró.—ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

REPRESENTANT A LA GARRIGA
JOSEP LLOVERAS